

Veibergstua

- JESSHEIMS SJEL

bedriften i første etasje, men leide ut rom til de som hadde verksted i andre. De ansatte skulle ha kosten, og "Fru Svendsen" dekket daglig opp til alle smedene i Veibergstua.

Kundegrunnelaget var stort. En del bønder drev fortsatt med forskjellig kjøring, og trafikken til og fra Gardermoen gjorde at det ofte var behov for å sko en hest, fikse et hjul eller få pyntet opp en vogn.

En god kunde av det litt uvanlige slaget var Karl Norbeck, som holdt til litt lenger ned langs vegen mot Oslo. Han hadde vinterkvarter for sirkushestene på stedet sitt på Jessheim og var en populær kunde. Karl Norbeck hadde ry på seg for å kunne rette

hestesko med bare nevene. Kanskje demonstrerte han også noen av sine kunster i verkstedene på Veiberg.

Mange av de som spiste maten sin rundt bordet i Veibergstua og hadde opplæringen sin i hjulmaker- eller smedfaget i verkstedene på Veiberg startet egne verksteder:

Otto Svendsen og Kristian Kristensen ved siden av hverandre langs Gardermovegen, Martim Bekken i Bekkebakken og Hans Jacob Gaarder i Sandshagan.

Rivetilatelsen var klar. Fra Oslo og helt ut til Jessheim kom en gjeng som ville bevare - Fylkeskonservatoren og noen fra Fortidsminneløringen. De hadde sett en reportasje i Romerikes Blad om huset som skulle rives og ville gjerne presentere alternativer. Der den slitne og salryggede stua sto skulle det bygges gang- og sykkelveg, miljøet i Storgata skulle oppgraderes. Men noen mente Veibergstua var bevaringsverdig, og at den ville la seg sette i stand. "Vi håper eleren venter med å rive huset", uttalte formannen i foreningen til avisen.

Eieren var Thor Martin Furusest. Og han ventet. Etter noen runder med grubling og flere arkitektforslag ble det istandsatt. At det dukket opp en leietaker hjalp også på. Stua ble demontert helt, og flyttet litt bakover fra vegen. Temmeret viste seg å være i bra stand, og mye av husets materialer ble gjenbrukt. Mye arbeidet ble lagt i å få detaljene riktig og i å få brukt om igjen mest mulig. En del endringer måtte til for å få den gamle arbeiderboligen brukbar som forretningslokale, og det ble laget nye vinduer i gammel stil. Rundt stua ble gatenivået fylt opp, og det ble lagt belegningsstein. Også det lille stabburet ble tatt vare på og satt i stand. Gode lagfolk fra området sto for jobben. Hele prosjektet satte en ny standard for Storgata, som flere av de andre gårdene seinere fulgte opp. Den gamle stua bidro til at året 1984 markerte en ny begynnelse for Storgatas eldre bebyggelse.

Veibergstua.
Foto: Ola H Fjeldheim,
Ullensaker-kommune

Veiberggården ca 1900.
Hans Svendsen, nr tre fra høyre, fikk bygget gården. Helt til venstre hans sønn Otto Svendsen. Nr tre fra venstre er Paul Magnussen fra Nord-Kisa. Til høyre Mangseth og Andersen, begge hjulmakere.
Foto: Ukjent
Eier: Thor M Furusest

Stabburet. Foto: Gudbrand Tøngren

En ny begynnelse

Veibergstua

- Trolig bygget mellom 1790 og 1830
- Regulert til bevaring
- Har rommet bolig, salmaker- verksted og forretnings
- Planlagt revet i 1983 revet, men i stedet istandsatt i 1984